
Geachte heer Rutte, beste Arno,

Interesse voor de politiek is je met de paplepel ingegoten.

Bij jullie thuis ging er bijna geen dag voorbij zonder een stevig debat over actuele maatschappelijke kwesties.

Als klein jongetje al, zat je vaak op de tribune van de gemeenteraad in Haaksbergen.

En met je vader ging je op tienjarige leeftijd mee op campagne.

Dat heeft zijn vruchten afgeworpen.

Je moeder zou later nog wethouder en raadslid worden in diezelfde gemeente.

Toch duurde het even voordat jij de politieke arena betrad.

De directe aanleiding hiervoor was verdrietig: het verlies van zowel je broer als je vader.

Het maakte diepe indruk op je, en leidde tot een aantal ingrijpende keuzes.

De gezondheidszorg in Nederland beter en toegankelijker maken; dát werd jouw missie.

Je koos in eerste instantie voor een baan bij een zorgverzekeraar en ging in de Groningse gemeenteraad.

Twee jaar later nam je politieke loopbaan een grote vlucht.

Dat jij bij de verkiezingen in 2012 vanaf plek 38 in de Kamer kwam, verraste iedereen. Vooral ook jouw vrouw.

Stormachtig, zo omschreef je jouw komst naar Den Haag.

Als lid van de commissie Volksgezondheid, Welzijn en Sport viel je al snel op vanwege je vermogen om in ieder debat geestdriftig je liberale ideeën over de zorg te verkondigen.

De zorg in ons land is iets om te koesteren, vind jij.

Goede zorg moet voor iedereen beschikbaar en betaalbaar zijn.

Maar ook als woordvoerder op thema's als het alcohol- en tabaksbeleid, sport en cultuur, en politie en veiligheid, liet je de afgelopen jaren van je horen.

Daarbij schuwde je de confrontatie met de oppositie niet.

In debatten koos je ervoor om, in jouw woorden, "niet ideologisch maar pragmatisch te zijn".

Ik citeer: "Grote problemen moet je niet uit de weg gaan.

Je moet ze benoemen en proberen om er een realistische oplossing voor te vinden."

Dit zagen we keer op keer terug, bijvoorbeeld in de discussie over de vergoeding van kostbare experimentele geneesmiddelen.

Volksvertegenwoordigers hebben vaak een verrassende kant.

In je spaarzame vrije tijd maak jij deel uit van de rock 'n roll-band *Harige Harry en The Ladyshavers*.

Een mooi souvenir uit je studententijd.

Het doet me een beetje denken aan *Jambers*.

Overdag is hij Kamerlid, 's nachts een podiumbeest.

Je vrienden hadden je gevraagd de bandnaam in je maidenspeech te vermelden, zodat het in de Handelingen van de Kamer zou worden vastgelegd.

En zo geschiedde.

En nu nóg een keer, in je afscheidsspeech – waarmee de cirkel rond is.

Hoewel ik niet veel volksvertegenwoordigers heb ontmoet die zingen in een rockband, zijn er volgens jou veel overeenkomsten tussen het leven van een rockzanger en politicus.

“Als rockzanger heb ik geleerd hoe belangrijk het is voor een politicus om je publiek mee te nemen in je verhaal”, zei je daar zelf over.

Beste Arno,

Jij staat bekend als transparant en een gepassioneerde realist.

Zomaar enkele benamingen die over jou de ronde doen.

Als één van de langstzittende Kamerleden van de VVD steek je je mening niet onder stoelen of banken.

Nooit te beroerd om na een levendige discussie in de fractie nog een kritische noot mee te geven.

Ze zullen je vast gaan missen – net als wij allemaal.

Het lidmaatschap van de Tweede Kamer is veel meer dan een baan, stel je in je afscheidsbrief.

En dat onderschrijf ik volledig.

Ik vind het jammer om Kamerleden vroegtijdig te zien vertrekken.

Maar het ambt van Kamerlid kan een zware wissel trekken op het privéleven, zeker als dat ‘thuis’ zich in Groningen bevindt.

Zoals je zelf al aangaf: persoonlijke overwegingen brachten je in de Kamer.

Ze zijn nu ook de reden voor je vertrek.

Je gaat je vanaf nu buiten het parlement inzetten voor een betere zorg.

Ik hoop dat je in je nieuwe functie een goede balans kunt vinden, en wens je heel veel succes.

Het ga je goed.